

ПРИБАВЛЕНИЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ
ВѢСТНИКУ.DODATEK DO GAZETY KURYERA
LITIEWSKIEGO.

Вильна. Понедѣльникъ 12 Сентября. — 1838 — Wilno. Poniedziałek 12 Września.

10 Дня.	Утро. По полудни. Вечерь.	28 дюй. 0,4 лин. 28 — 0,1 — 28 — 0,3 —	+ 7,5 + 16,5 + 12,3	ЮВ. слабый. — —	Ясно. Ясно, пошомъ облака. Облака, послѣ пасмурно.
11 Дня.	Утро. По полудни. Вечерь.	28 дюй. 0,5 лин. 28 — 0,3 — 28 — 0,6 —	+ 10,0 + 16,5 + 11,2	Ю. слабый. — —	Пасмурно. Ясно, близъ гориз. облака. Облака.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I O g ł o s z e n i e.

1. Roku 1838 Julii 6 dnia. W prośbie dnia 4 idącego miesiąca podanej, Prokurator massy Radziwiłłowskiej wyjaśniając, że po zeyściu w roku 1813 Xięcia Dominika Radziwiłła Ordynata, ostatniego Potomka Xiążąt Radziwiłłow linii Nieświskiej, kiedy wszystkie dobra jego Ordynackie i Allodyalne, za winę wydalenia się za granicę tegoż Xięcia uległy konfiskacie, Błogosławionej Pamięci NAYJASNIEYSZY CESARZ ALEXANDER przez troskliwość o pomyślny byt familii Xiążąt Radziwiłłow, Jmieniym rozkazem 1814 februaryi 24 dnia, w Chaumont podpisanym, dobra Ordynacyi Nieświskiej, Mirskiej i Ołyckiej oddając Xięciu Antoniemu Radziwiłłowi i jego następcom, dobra allodyalne Córce Xięcia Dominika Radziwiłła Xiężniczce Stefanii Radziwiłłównie powrócił, a dla ugruntowania tey swojej Naywyższej dobroczynney woli, połączoney ze ścisłą sprawiedliwością domiaru satysfakcyi należney realnym kredytorom i różnego tytułu pretensorom, zadługi Xięcia Dominika Radziwiłła, fortunę jego obarczające, przeznaczył powyższym Ukazem Kommissyą dla urządzenia interessow Radziwiłłowskich, do celu tak oddziału dobre Ordynacyi od allodyalnych, jako też do rozpoznania i usatysfakcyonowania pretensy kredytorskich; ku czemu przez Organizacyą Naywyżey dnia 6 Augusta 1816 roku potwierdzoną, do spełnienia Sądu Kommissyi i przez interessowane strony, przepisał prawidła, a między innemi w punkcie 39 przez słowa: „Kommissya „rozpocznie urzędowanie swoje najpóźniej we dwa miesiące od datty niniejszego Ukazu, i niezwłocznie „wyznaczy normalny roczny termin, w którym wszyscy Wierzyciele, i pretensye do Massy mający, stawić „się, pretensye i dokumenta swoje usprawiedliwić i takowe złożyć powinni; wszyscy ci, którzy w przeciągu „wyznaczonego rocznego terminu od datty ogłoszenia onego tak w gazetach Krajowych, jako i zagranicznych „niestawią się, z prawami swojemi i pretensyami w formie przepisanej popisywać się niebędą, utracą tém „samém na zawsze prawa swoje, i wieczne onym milczenie nakazaném zostanie, Jakowe Naywyższe rozporządzenie spełniając Kommissya, przez rezolucyą w dniu 31 Stycznia 1817 roku nastąpi, a dnia 6 Lutego tegoż roku przez Gazety Krajowe Kuryera Litewskiego za N. 11, 13 i 14, i zagraniczne, toż przez Rządy Gubernskie Imperyum Rossyyskiego ogłoszoną postanowiła w słowach: „Kredytorowie i pretensorowie „w Massie po zesłanym Xięciu Dominiku Radziwiłłowi pozostałym dochodzący summ i jakichkolwiek należności podług Art: 39 Organizacyi pod upadkiem onych, obowiązani w przeciągu roku jednego od datty „niniejszego obwieszczenia stawić się w Sądzie Kommissyi, pretensye swoje usprawiedliwić i dokumenta „złożyć, a do spełnienia stannosci w oznaczonym czasie, obowiązani są wszyscy Kredytorowie i pretensorowie bez wyłączenia, w przeciągu roku jednego od datty niniejszey, w poparciu swoich pretensy wynieść koniecznie zapozwy, i w rejestra właściwe w Kommissyi postanowione wpisać aktozaty, których „przypadnienia czy to osobiście, czy też przez Plenipotentow lub adwokatow ze wszelką gotowością i dowodami pilnować, a gdy takowy termin roczny rozciąga się do dnia 1 Lutego następnego 1818 roku, „termin więc wspomniany jest ostatecznym, i ktokolwiek z kredytorow lub pretensorow, do czasu upływu onego, niewyniesie zapozwu i niewpisze aktozatu, stosownie do wyrażonego punktu Organizacyi „utraci na zawsze prawo poszukiwania swoich należności, i takowe za upadłe uważać się będą. Po czym na zapytanie Komitetu kredytorow Sąd Kommissyi dla zaspokojenia w tym względzie wszelkiej obojętności, przez rezolucyą dnia 18 Decembra nastąpił zapowiedział przez słowa; „Sąd Kommissyi znajduje „koniecznym odpowiedzieć Komitetowi dla wiadomości kredytorow i pretensorow, że ktokolwiek z nich „do dnia 1-go februaryi 1818 roku niewyniesie po Massę pozwu i wedle przepisow Organizacyi w Art: „32, 33 i 35, po wyjściu sześciu niedziel od podania niepoprze tey swojej żałoby wpisem do właściwych rejestrow, takowy ulegać będzie zapowiedzianemu w rzeczy upadkowi etr. i takową swą rezolucyą ogłosić w Izbie otwartey stronie interessowany postanawia“ Następnie dla dopełnienia przepisow powyższych, do zachowania których wszyscy kredytorowie i pretensorowie Massy Radziwiłłowskiej pod warunkiem amissyi byli obowiązani, ukazem Imiennym 1818 Apryla 17 dnia wysłanym, w punkcie 4 powiedziano przez słowa: „Stosownie do 39 punktu potwierdzoney od Nas w dniu 6 Augusta 1816 roku Organizacyi Kommissyi potwierdza, ażeby Kommissya w przeciągu trzech miesięcy nieodmiennie zapo- „trzebowała od wszystkich kredytorow, niewyłączając żadnego, wszystkich oryginalnych, jakiegoby niebyły „rodzaju na pretensye ich dokumentow i komunikowała Opiece, która w ciągu sześciu miesięcy powinna „rozpatrzyć i sprawdzić one ze swemi aktami,“ Spełniając jakowy Naywyższy rozkaz Kommissya, przez rezolucyą dnia 16-go Julii tegoż 1818 roku zaszłą, przez gazety Kuryera Litewskiego w dniu 18 Julii za N. 49, 50 i 55, toż przez gazety zagraniczne i Rządy Gubernskie ogłoszoną, postanowiła przez słowa: „Takową więc Naywyższą wolę spełniając Kommissya, stosownie do wyżey wezwanego ukazu powtórna i „ogólną bez żadnego wyłączenia komportacyą papierow w oryginałach, od datty dzisiejszey w przeciągu „trzech miesięcy, tojest: do dnia 16 Septembra 1818 do Kancellaryi Aktowey Kommissyi przy rejestrach „przładnie ułożonych, pod kwit aktowego Regenta, przez strony poniżej pojaśnione oddać się powinna „(niezajmując tylko spraw o aktozstwo dobr poszukiwanych od Massy lub teyże należnych), przeznacza „i wedle następnego poszczególnienia obowiązuje. Skutkiem jakowego postanowienia, na mocy wzmienio- „nego Naywyższego Ukazu nastąpi, tak wszyscy kredytorowie, pretensorowie i różnego tytułu posse- „sorowie pod przysięgą sub amissione swych pretensy, jako też Plenipotenci i Officyanci wyżey wyrażeni, „i ci, których papiery Massie Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny służące, znajdować się mogą, równie pod „przysięgą w przeciągu czasu zamierzonego komportacyą uznana winni są domierzyć.“ Przez takie Naywyższe Ukazy i rezolucye Kommissyi do urządzenia interessow Radziwiłłowskich ustanowionej, uwiadomieni wszyscy Kredytorowie i pretensorowie Radziwiłłowscy przynieśli do Sądu Kommissyi dopominki swoje przez pozwy i zapisane za niemi Aktozaty, i jedni z nich korzystając z Naywyższego dozwozenia układow z Massą Radziwiłłowską, kończyli swoje interessa i otrzymali satysfakcyą drogą ugody; drudzy, których stosunki podlegały różnym kwestyom, rozprawowali się w Sądzie Kommissyi i otrzymali oczewiste dekreta

którymi realne należności przyznano, jak równie dopominki pretensy napastne i nieudowodnione lub przeciwne prawu skasowane zostały, dalsi zaś, znający niepewność swoich pretensy, pomimo wyniesienia pozwów, wpisanych za onemi Aktoratów niepopierali, i nie oświadczając stannosci poddali zmazaniu, a inni zapisawszy na ugodzie Aktoraty lub uzyskawszy dyllacye, takowych wpisów później nieprzenieśli a tém samém dopominków swych odstąpili, i amissy poddali. Ci zaś naostatek z kredytorów, którzy wedle powyższych Imiennych ukazów i postanowień niewynieśli pozwów w czasie oznaczonym, niekomportowali dokumentów, ci utracili prawo wszelkiego nadal dopominku, jak to niejednokrotnie przez wyroki Sądu Kommissyi w sprawach podobnego rodzaju rozwiązaniem zostało, na twierdzy powyżej wzmienionych ukazów i Organizacyi, w czasie zajmowania się Sądu Kommissyi rozbiorem wprowadzonych Spraw przez kredytorów i od Massy Radziwiłłowskiej; i po wysłanym Imiennym rozkazy w roku 1828 Lutego 7 dnia, pozwalającym exdywizyi dobr Radziwiłłowskich dla zbliżenia satysfakcyi kredytorom, kiedy N a y w y ż s z y m także ukazem, w roku 1833 Junii 22 dnia datowanym dla zbliżenia konkluzyi interesów Radziwiłłowskich przepisano nowe dla Sądu Kommissyi prawidła, w spełnieniu takowych, Kommissya przez rezolucyą 11 Julii tegoż 1833 roku zaszła, i przez gazety Krajowe i zagraniczne ogłoszoną, między innemi przepisami dla stron, co do przyjęcia tychże, i co do wołania aktoratów postanowiła przez słowa: a) „Gdy w Sądach Exdywizorskich jeden tylko protokół czyli regestr Sądowy zwykł się utrzymywać, w Sądzie zaś niniejszym ze względu na wielość, rozmaitość i ważność interesów, takowy musi mieć pewny podział, zwłaszcza że Ukazem ostatnim między Wierzycielami zastawnymi nieprzeznaczonymi, a dalszemi, wszystkimi, co do czasu zaspokojenia ich wskazaną jest klasyfikacya, będzie więc w Kommissyi jeden Regestr Sądowy składający się z trzech działów: do Pierwszego zastawnicy uznani i nie kwestyonowani, do Drugiego zastawnicy zaprzeczeni, oraz wszyscy wierzyciele ręczni, pretensorowie Summowni, do trzeciego wszystkie inne Sprawy należąc będą; a) tak po sformowaniu tego rejestru, gdy tenże wzięty będzie do wołania, Regestra dotąd exystujące zostaną zamknięte; b) tak Prokuratora, jak i wszystkie inne Jeneralnie powodowe i pozwane strony, powołane wraz będą, aby wcześniej przed upływem oznaczonego sześciu miesięcznego czasu zapisy swoje z byłych dotąd rejestrow do nowego teraz ustanawianego się i właściwych działów, z wyrażeniem treści interesu, bez nowych zapozwów (jeżeli w tym konieczna niezachodziła potrzeba) przynieśli; c) żeby nikt nie był narażony na straty z niewiadomości wynikające, gdy z jednej strony wszystkie już sprawy jako w Kommissyi napoczęte, interesowanym osobom są wiadome, z drugiej gdy podług zaprowadzonego w Exdywizjach porządku strony przez Edyktalne cytacye, awizacye i ogłoszenia są wzywane; przeto tak Ukaz teraźniejszy, jako i niniejsze postanowienie, natychmiast przez Gazety Krajowe i zagraniczne ogłoszone będą; d) naostatek Kommissya kończąc działania swoje, na wszelkie stosunki i pretensye do Massy Radziwiłłowskiej w terminie przez N a y w y ż e y confirmowaną Organizacyą oznaczonym Kommissyi nie objawione i niepoparte, ogólną, jak się w Exdywizjach czynić zwykło amissyą i wieczny upadek deklarując, pozostałe od dopełnionej Wierzycielom satysfakcyi dobra i fundusze Massy swobodne i wolne od dalszej odpowiedzi uzna i ogłosi. Skutkiem jakowego postanowienia swojego Sąd Kommissyi po przewołaniu aktoratów i odsądzeniu spraw w dawnych Regestrach Ordynaryjnych zwanych i extra ordynaryjnych, przystąpił z kolei do odsądzenia wpisów w nowym Regestrze w trzech Działach zamieszczonych, i wszystkie sprawy przez Massę i przez Kredytorów przyniesione ostatecznie rozsądził, a po ustanowieniu rekognicyi wszystkich Wierzycieli i pretensorów, gdy jedni z kredytorów wzięli satysfakcyą przez wypłaty z Massy Radziwiłłowskiej, a drudzy przez nabycie dobr prawem wieczności lub przez extenuacyą, dalsi zaś wszyscy z przychodzących i niekwestyonowanych przez Massę wierzycieli otrzymali za swoje należności wydziały ziemne przez Exdywizyą, takimi więc środkami, jakie prawa Krajowe i N a y w y ż s z e Ukazy wskazywały, gdy wszyscy realni Kredytorowie i pretensorowie, a przychodzący wedle przepisów ustanowionych z dopominkami otrzymali satysfakcyą, przed zamknięciem więc ostateczną czynności Sądu Kommissyi pozostaje z ustaw Krajowych, z Organizacyi 6 Augusta 1816 roku N a y w y ż e y dla Kommissyi zatwierdzonej, i z rezolucyi Sądu Kommissyi wyżej cytowanych, wypełnienie tychże postanowień co do zapisania amissy: a) na nieprzychodzących do Sądu Kommissyi kredytorów, którzy do dnia 1 february 1818 roku niewynieśli po Massę zapozwów, b) jak równie na tych, którzy po zapozwaniu Massy aktoratów w terminie określonym niewpisali, i Komportacyi w czasie oznaczonym niespełnili; c) podobnie i dla tych, którzy wpisanego aktoratu niepilnując i przy onym niestając, pozwolili zmazać Sądownie, lub zapisawszy na ugodzie lub dyllacyi, takowego swojego aktoratu później nieprzenieśli, a tém samém dopominki swoje poddali upadkowi i przedawnieniu; d) równie i na tych pretensorów, których dopominki jako nieudowodnione, nieprzyjęte i uchylone zostały. Na zasadzie przeto wyżej pomienionych Organizacyi i postanowień prosił Prokurator Massy: 1) nakazać wypełnić wyżej wspomniane rezolucye; 2) zapisać amissyą na wszelkie stosunki i pretensye do Massy Radziwiłłowskiej w terminie przez N a y w y ż e y confirmowaną Organizacyą oznaczonym, w Kommissyi nieobjawione i niepoparte, a przez to wiecznemu upadkowi poddane, i 3) pozostałe od dopełnionej wierzycielom satysfakcyi dobra i fundusze Massy za swobodne i wolne od dalszej odpowiedzi uznać i ogłosić. Po wysłuchaniu jakowej prośby Jeneralnego Prokuratora Massy Radziwiłłowskiej, Sąd Kommissyi znajdując że Organizacyą N a y w y ż e y dnia 6 Augusta 1816 roku potwierdzoną, a dla spełnienia jej Artykułu 39, rezolucyą Sądową dnia 31 January 1817 roku zaszła i przez Gazety Krajowe i zagraniczne, toż Rządy Gubernskie ogłoszoną wezwani zostali wszyscy kredytorowie i pretensorowie do Massy Radziwiłłowskiej mający jakiegokolwiek stosunki, do jawienia w ciągu roku do dnia 1 february 1818 roku takowych przez pozwy i aktoraty, toż podobnie po Ukazie Imiennym, 1818 roku Apryla 17 dnia wysłanym, naznaczającym komportacyą ogólną Kommissyi, postanowieniem tegoż roku Junii 16 dnia zrobioném, i do powszechnej wiadomości przez ogłoszenie w Gazetach podaném, obowiązując wszystkie interesowane do Massy Radziwiłłowskiej strony do komportacyi, dnia 16 Septembra tego 1818 roku spełnić się powinny, zastrzeżono że ktokolwiek z wierzycieli i pretensorów Massy w terminach przepisanych stosunków swych przez wyniesiony Pozew do Sądu Kommissyi nieobjawi, aktoratu za onym niewpisze, takowego osobistą pilnością lub przez Plenipotentą niepoprze lub papierow jemu służących niezłoży, takowy dopominek swój amissy i wiecznemu upadkowi podda; skutkiem jakowych wezwań, po przybyciu licznych stron z dopominkami w ciągu Sądowych czynności Kommissyi rozbiorem onych, gdy Ukazami Imiennymi 1828 roku Lutego 7 dnia dozwolono przez Exdywizyą dobr Massy domierzyć satysfakcyą kredytorom niewchodzącym w układy, a następnie, do tego celu ukazem N y w y ż s z y m 1833 roku Junii 22 dnia datowanym, przepisano nowe prawidła, Sąd Kommissyi przez rezolucyą 1833 roku Julii 11 dnia nastąpił i do powszechnej wiadomości przez Gazety podaną, wzywając strony do przeniesienia Aktoratów z dawnych do nowo - ustanowionych Rejestrow, zastrzegł zapisanie amissy na wszelkie stosunki przez kredytorów i pretensorów nieobjawione i niepoparte; w ciągu więc czynności Kommissyi gdy wszelkie wpisy w Regestrach Sądowych zamieszczono przewołane i sprawy za onemi wprowadzone rozsądzone ostatecznie zostały, gdy z przychodzących wierzycieli jedni

przez nabycie dobr Massy i drudzy przez extenuacyą a inni przez opłaty całkowicie uspokojeni zostali a dalsi Kredytorowie przez wydział ziemny z Exdywizyi, za dekretem 1838 roku Czerwca 8 dnia zapadłym otrzymali satysfakcyą, dla tego Sąd Kommissyi dla urzadzania interessow Radziwiłłowskich ustanowiony po rozsądeniu spraw wszystkich i ukończeniu wszelkich Na y w y ż s z e m i Ukazami poruczo-nych sobie czynności i po dopełnioney przychodzącym wierzycielom ostateczney satysfakcyi, przy zamknięciu ostatecznym działani swoich, stosownie do Organizacyi Na y w y ż s z y m Ukazem 1816 roku potwierdzoney i rezolucye swoich powyżey wypisanych, ogłasza, że ci wszyscy z Kredytorow i pretensorow Massy Radziwiłłowskiey, którzy w terminie przepisany nieobjawili swoich pretensy przez wyniesienie pozwow, wpisanie aktorow i złożeni, w komportacyi dowodow, jak równie i ci którzy objawionych dopominkow niepoparli i wpisy swoje dla niestanności poddali zmazaniu lub po otrzymanych dyllacyach i zapisaniu na ugodzie, takowych do ostatecznego ukończenia Kommissyi nieprzynieśli i niepoparli, lub przez wyroki Kommissyi dopominki niektórych wierzycieli nieprzyjęte albo uchylone zostały, takowi wszyscy że stosunki swoje zakreśloney prawami amissyi i wiecznemu upadkowi poddali, i że wznowiać takowych do Massy Radziwiłłowskiey niemoga, Sąd zastrzega, a pozostałe od dopełnioney wierzycielom satysfakcyi dobra i fundusze Massy Radziwiłłowskiey, za swobodne i wolne od dalszey odpowiedzi i wszelkich poszukiwań Sąd Kommissyi uznaje i determinuje, i podobnie że stosunki Massy dotąd w Kommissyi nieobjawione, równey amissyi podlegają, Sąd zastrzega i ogłosić takową rezolucyą przez Gazety Krajowe i zagraniczne postanawia.

Członek Komissyi i Kawaler Felix Broński

Regent Józef Połonski. (1011)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

I. Oświadczenia.

1 Z naysolennieyszym użaleniem się imieniem Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza przeciwko JW. Kazimierzowi Burbie Woyskiemu, Szambellanowi Dworu Polskiego zapisuje się z powodow następných: oświadczający się z naywiększym zadziwieniem wy-czytuje w dodatku Kuryera Litewskiego przeciwko sobie zażalenie się obżałowanego Burby, wtenczas kiedy odwrótnie tenże Tyszkiewicz doświadczywszy od obżałowanego tyle krzywd i uciskow, winien był konieczno nim osiągnie domiar należney sobie sprawiedliwości zanieść przeciwko jemu manifest; jakoż w ośm dni później po zanesionych idealnych manifestach obżałowanego Burby, wpisał Tyszkiewicz swoje oświadczenie w księdze Sądowej Powiatu Szawelskiego w dacie 27 Lipca roku idącego, a Sierpnia drugiego dnia takowe do akt podał w Sądzie Powiatowym Rossieńskim. Dla zaspokojenia kredytow, jako i potrzeb syna swojego, wychowującego się naówczas w Gimnazjum Mitawskiem żałujący był potrzebny gotowych pieniędzy, a znajdując trudność w dostaniu kredytu, zmuszonym został przedać swój majątek. Do takowego nabycia pierwszym kupcem oświadczył się hydź obżałowany Burba, lecz głos publiczności od tej ryzyki nadzwyczajney Tyszkiewicza odwoływał, radząc żeby lepiej wszedł w układy z JW. Komarem b. Prezydentem Sądu Głównego Gubernii Wileńskiej, czy też z JW. b. Marszałkiem Markiem Szemiothem, lub z zeszytym ś. p. F. Billewiczem Prezydentem w owym czasie zostającym w życiu; lecz obżałowany Burba dowiedziawszy się o tém, że z onemi mam weyść w układy, wszelkich usilności dokładał, żeby w miejscu onych stał się kontrahentem; jakoż początkowie zasze między żałującym a jego małżonką nieporozumienia się, nańder posłużyły obżałowanemu Burbie do uskutecznienia na zgubę żałującego ukartowanych zamiarow; przedany żałującego majątek leży w powiecie Rossieńskim, obżałowany niechciał ażeby żałujący prawo tam przyznawał, jak z porządku rzeczy wypadało, lecz zawiozł żałującego w powiat Upitski do miasta Poniewieża, gdzie syn obżałowanego jest Marszałkiem, który jednak niemieszał się do projektow zapowiadających smutną przyszłość żałującego, i w którymto powiecie naymniej żałujący miał związkow przyjaznych. Żałujący uwierzywszy zwodniczo-przyjaznym oświadczeniom się obżałowanego, przedał onemu swój majątek w kilku prawie godzinach bez intercyzy, bez przyjaciela wspierającego w tym tak ważnym obiekcie swojemi radami jego niedoświadczenie, nawet bez Adwokata, a zaś Adwokat obżałowanego Burby to tylko pisał, co mu nabywca dyktował; sam więc obżałowany Burba stał się dyktatorem wszystkiego, we wszystkiem siebie argumentalnie ubezpieczył, a zaś bezpieczeństwo żałującego oparł na swoim sumnieniu. Po nabyciu majątku od żałującego okazał się w początkach dla je-

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

go bydź delikatnym, zezwolił mieszkać żałującemu w nabytym od niego majątku, z zaleceniem swojemu komisarzowi i oficyalistom, żeby na rozkaz jego wszystkie produkta były dostarczane. Po niejakiem czasie gdy żałujący spostrzegł nadzwyczajną cenę za też wypotrzebowane przez niego produkta, postanowił opuścić rezydencyą swoją w majątku wybytym obżałowanemu Burbie, życząc sobie lepiej zakontraktować posesyą arendowną. Gdy obżałowanego o tej chęci zawiadomił, obżałowany Burba natychmiast w dacie 8 Oktobra roku idącego 1835 pisze do żałującego Tyszkiewicza list w te słowa: „Niedziękuję panu za ten komplement bynaymniej, jaki pan oświadczyłeś, że niechcąc jakby mnie naprzykrzać się, masz od nowego roku przenieść się na dzierżawę dobr skarbowych przez licytacyą wziąć się mających, niedziękuję dla tego, że ja pobytem pańskim bynaymniej nieprzykrzę, owszem cieszę się, mieszkać, żyć, niczego nieżałuję, ogrodowiny do pańskiej potrzeby wszelką dostarczyć każę. Dziatła, kury, jaja, w półowie na jego stół oddaję; wszakież ja tam mieszkać niebędę, chyba na czas jaki jeśli kiedy przyjadę, owszem chcę i obieram Pana za tarczę i prz wodnika od napastujących mnie somsiadow“. Po kilku tygodniach żałujący znowu pisze do obżałowanego, że życzy sobie mieszkać w Wilnie; na tę korespondencyą obżałowany Burba odpisuje w dacie 10 Januaryi 1836 roku: „Za co Hrabia liczysz siebie bydź tylko rezydentem Podubisia, ani ja to mówię nigdy, ani Pan możesz tak myśleć, mieszkasz jak uczciwość przyjacielowi mieszkać dozwala, mieszkasz bez przeszkody z mojej strony, i żadnych mówek; skąd to przyszło zrobić takie urojenie; na ostatek mieszkasz tak jak każdy jeden mieszka w mieście, z tą tylko różnicą że tam więcej żenowania się, subiekcyi i więcej kosztu niż byt u przyjaciela“. Po otrzymaniu tak przyjaznych korespondencyi, któżby nieuwierzył onych szczerości? Przedłużałem więc pobyt mój w Podubisiu, między tém JW. Parczewscy założyli areszt na mój fundusz za dziewięć tysięcy rubli assygnacyynych w interesie żony mojej, który sama prowadziła, jak jej własnoręczne pisma przekonywają, i rzecz sama w tym urzędzie o niesłuszności żałującemu dopełnioney wyjaśnia; wtenczas to obżałowany Burba stosownie do swojej chęci pozyskał pomyślność w uczynieniu żałującego tułaczem i żebrakiem swojej własności, przytém ponamawiał niektórych pretensorow niemających żadnych obligow, ani dekretow, ani żadnemi dowodami nie wsparte pretensye, ażeby kładli na sumnę żałującego do lat trzech pod ewikcyą w rękę obżałowanego pozostałą areszta, w celu ujarzmnienia żałującego trzyletnią swoją kuratelą. Gdy plany takowe do kompletnego skutku doprowadził, naówczas już nie w dubelt za produkta nakładał cenę, ale kazał sobie za one płacić ile się podobalo; fałszywą miarą wydawano, siano i inne artykuły na

bezmienie ważył, bydło, które żałujący excypował sobie, zobowiązywał żeby niesprzedawał, nim sobie obżałowany oborę niepowiększy, a później za przechow onego sowitą nadgrode policzył, do opatu żałującemu trzaski czy też zguilaki dostarczał, i za ten materyał brał po dwieście rubli srebrnych na rok. Za stróża jednego, który posługiwał wspólnie i gospodarce obżałowanego Burby, również rubli srebrnych siedmdziesiąt siedm, za dziewczkę użytą do prania bielizny brał także przez rok osmdziesiąt rubli srebrnych; jeśli one najmował żałujący za gotowy grosz, to tego nieprzyymował do rachunku, mówiąc: bez mojego pozwolenia niewolno najmować moich włościanek, woły przez żałującego rozdane włościanom sobie przywłaszczyl, processa zaprowadzał na żałującego rachunek i jeszcze wymagał żeby żałujący czterysta rubli s. dał nadgrody obżałowanemu, tytułując oną bonitas fundi, nayczęściey opłacał kredytorom żałującego produktami ceniąc onych wartość wedwoje, często też same produkta w kilka dni nazad odkupywał dając pięć za dziesięć; biedni kredytorowie skrzywdzeni ze łzami domagali się u żałującego bonifikaty, który widząc onych jawną krzywdą przyczyniał się do ich życzenia, wynadgradzając straty w gotowym groszu, lub wydawał obligi, które teyże samey kolei satysfakcyi produktowej uległy; nikomu obżałowany niepłacił bez targu, w odstępstwie połowy lub trzeciej części pretensyi; ale to odstępstwo nie dla żałującego lecz wprost obżałowany na swoją korzyść obracał, lubo ten dochod pochodził z kapitału żałującego, któremu piąty procent płacił, wtenczas kiedy sam obżałowany z nabytego majątku odbiera corocznie procentow piętnaście, wdając się w podrady, któremi byt dobry włościan zniszczył, a przez raptowne podniesienie opłat, pod hasłem niby skarbowych podatkow i niepraktykowany ucisk w panszczyźnie do reszty stan onych zgubił; jeżeli dawał pieniądze żałującemu, to nayczęściey kulifonami. Poskończonym roku żałujący wielką miał trudność dostania u obżałowanego Burby gotowych pieniędzy, musiał posyłać posłańców, lub sam po naysgorszej grodzie do Poszuszwia jeździć poświęcając się na nieznośne nudy, i subiekcyje dla wyproszenia sobie kilkunastu rubli; w tak smutney pozycyi zostając żałujący musiał zaciągać kredyty u Izraelitow, płacić procenta takie jak zwykle oni biorą, zaspakajał później ich kredyty produktami wziętymi od obżał. Burby, na tychże produktach drugie tyle ponosząc strat, w tabeli nigdy obżałowany nie kładł szczegółów za co detrunkuje żałującemu, tylko w ogóle rzecz położona. W rachunkach częstokroć dwa razy iedną rzecz już pokwietowaną podawał do detrunkaty; obżałowany robiąc z włościanami werefikacyą, wszystko co był dłużny żałujący Tyszkiewicz onym, pochował do swojej szkatuły, a co byli włościanie winni Tyszkiewiczowi, to tego do daty dzisiejszey nieoddał; sto-pięćdziesiąt achteli drzewa żałujący dwoma laty przed wybyciem swojego majątku sprzedał kupcom; obżałowany Burba stawszy się dziezicem, takową obcą własność sobie przyswoił, mówiąc: kupilem puszcę, zatem i co w oney nayduje się, wszystkiego tego stałem się nieograniczonym Panem; powodem raptowney sprzedaży żałujący nieuśpiał Fimbergowi Kupcowi dostawić materyał do spławu należny, więc w nadgrode tego niedostatku był się ułożył z kupcem Fimbergiem dopłacić onemu dwieście rubli srebrem; obżałowany Burba żałującemu odmówił jego pieniędzy, lecz unosząc się przyjaźnią nieżądając niby krzywdy żałującego Tyszkiewicza dozwolił potrzebujące się bagatele, jako witki i inne drobiazgi wziąć ze swojego lasu, za co później wytracił z kapitału Tyszkiewicza tysiąc rubli srebrnych, kiedy sam towar w połowie tych pieniędzy niekosztował. Naostatek obżałowany Burba w tym roku Tyszkiewiczowi procentu nawet należnego nie opłacił, i miał zamiar jeszcze pod pretextem ruchomości nabytey u żałującego gospodarney, jak prawo sprzedażne dyktuje, gwałtownym porządkiem sobie me-

ble jego, srebro, porcellanę i pojazdy zabrać; ostrzeżony Tyszkiewicz od swych przyjaciół, jak z pożaru chwytając swoje własności jechał z Podubisia; także zawiadania obżałowany Burba publiczność o szczupłym funduszu żałującego, sprawiedliwy Sąd gdy nakaże zwrócić domierzone obżałowanym żałującemu krzywdy, bez wątpienia fundusz jego znacznie powiększy się, a obżałowany Burba z dalszych widokow korzyści z racyi podmówionych nieprawnych aresztów, doświadczyc może niespodziewanego i niematego ubytku: bowiem sam dobrowolnie takowe areszta akceptował. Delikatność nieradziła obżałowanemu Burbie pisać w Gazecie o dziurawym kotle, zapominając że i ten nie za pieniądze jego był kupiony, ale należał do sprzętow żałującego tak jak i Angielska kuchnia. Żałujący Tyszkiewicz odwołując się do oświadczenia zaniesionego 27 Lipca w Sądzie Powiatowym Szawelskim, panawia w dacie dzisiejszey ono, z wyznaniem że wszelkich swoich krzywd, tak odniesionych przez mimochętny swoy pobyt trzyletni w majątku obżałowanego Burby, jako też i expensow prawnych dochodzić właściwym porządkiem niezaniecha. Takowe oświadczenie żałcy w roku 1838 mca Augusta 23 sam układał i podpisał Stanisław Tyszkiewicz.

1838 года Августа 23 дня, по поданному прошенію и состоящейся резолюции лично въ присутствіи Шавельскаго Уезднаго Суда Графъ Станиславъ Ивановъ сынъ Тышкевичъ наспоищее объявление для вписанія въ книги подалъ. О чемъ Судъ съ приложеніемъ Казенной печати свидѣтельствуешь. Уезднаго Суда Засѣдатель Мацкевичъ.

Секретарь Лукашевичъ.

Канцеляристъ Монсвилль.

(1010)

II. Аренда.

3. Въ домѣ Ивана Зайцова за Острыми-Ворощами ошдаеися квартира съ 4 малыми покоями съ погребомъ и особою кухнею, спросишь можно у дворника.

(987)

W domu Jana Zaycowa znajduje się do wynajęcia mieszkanie z 4 małymi pokojami, z sklepem i osobną kuchnią, dowiedzieć się można u Burgrabiego.

III Zguba.

2. W dniu 26 Julii skradziony został zegarek złoty repetyer cylindrowy z termometrem, robiony na urząd w S. Petersburgu, na którym wskaziciela od termometru niema, gdzie się zegarek nakręca, jedna srubka wypadła, na odwrótney stronie cyferblatu wyciśnięte planety; łańcużek przy zegarku złoty i dwa złote kółka jeden z nich z gwintem, przy nim złota pieczętka z zielonym kamieniem Labrador, ten kto by jakimkolwiek przypadkiem kradzież tę odkrył, i do Redakcyi Kuryera Litewskiego doniósł, otrzyma w nagrodę 100 rubli. Kto by zaś przeciw takowego objawienia ukrywał rzeczony zegarek, ulegnie odpowiedzialności podług prawa. Augusta 1 dnia 1838 r.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Białoruski stosownie do postanowienia, w wyroku dnia 25 apryla ter. roku ogłoszonym, uczynionego, w d. 10 augusta do miasta Mińska dla rozpoczęcia dzieła Konkursowego zebrawszy się, sądy swoje otworzył. Po czym przez rezolucyą dnia 12 tegoż miesiąca nastąpi, i stronom obecnym ogłoszoną, na objawienie dopominkow do funduszu JW. Hilarego Oborskiego pod konkurs idącego, czasu, do dnia pierwszego Nowembra terażniejszego 1838 roku udzielił, a na nieobjawiających swego dopominku do oznaczonego terminu, amissyą czyli wieczny upadek w rzeczy zapisać zapowiedział. O czym Sąd Exdywizorski przez niniejsze ogłoszenie do wiadomości osób interessowanych podaje. 1838 augusta 25 dnia. (999)

Sędzia i Exdywizor Kołatay.

Melchior Naborowski Assesor S. P. M. i Exdywiz.

Marcin Dobrowolski Assesor S. P. M. i Exdywiz.